

عنوان مقاله:

نقش تفکر انتقادی در آموزش عالی

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات راهبردی در علوم انسانی و اسلامی، دوره 2، شماره 10 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

لیلا محمدی - دانشجوی دکتری تخصصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج. ایران

رمضان جهانیان - عضو هیات علمی گروه علوم تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج. ایران

خلاصه مقاله:

مدت های مدیدی است که متخصصان تعلیم و تربیت در کلیه سطوح آن، به این وضعیت آرمانی اندیشند که نظام آموزشی، علاوه بر اینکه به فراگیران بیاموزد به چه چیز فکر کنند، به آنها چگونه فکرکردن را هم بیاموزد، اما فکر کردن در حالت انزوا آموخته نمی شود؛ یا دست کم به طور مطلوب رشد نمی کند. گفت و گو و تبادل نظر در کلاس درس، به ویژه به شکل نقادانه، جریان فکر کردن را تسهیل و اصلاح خطاهای آن را ممکن می سازد. جامعه به دانشگاه به عنوان مفر فرماندهی فکری خود می نگرد و از آن انتظار دارد تا با منابع بالقوه خود و با تربیت تصمیم گیرندگان، رهبران و شهروندان مولد و فرهیخته و ایجاد دانش، نگرش، ارزش، مهارت، اخلاق و مسئولیت در آنها، روند فعلی مشکلات را معکوس و تهدیدها را به فرصت های ارزشمند تبدیل کند. این امر زمانی محقق می شود که دانشجویان در کنار کسب دانش و مهارت تخصصی، ارزشها و معیارها را نیز بیاموزند، و در تحلیل و تشخیص مسایل پیشرو باشندیکی از عوامل مهم و تعیین کننده در کسب جایگاه بایسته و شایسته یک ملت، تربیت منابع انسانی فرهیخته نهادینه سازی نظام بالنده ای از اندیشه ورزی و تفکر در دانشگاه هاست که با فراهم آوری تمهیدات لازم برای نگرش انتقادی، خاستگاهی برای کنکاش و پژوهش مستمر بوده، تولید دانش و نظریه پردازی را موجب شود چرا که هر نوآوری و نظریه پردازی فراتر از شناخت و تعمق در موضوع، مستلزم ارزیابیمنطقی و نقد منصفانه ای است که بتواند نقایص، نارساییها و چالشها را شناسایی نموده و به سوی آفرینشایده های نو هدایت شود.

کلمات کلیدی:

تفکر انتقادی، فرصت ارزشمند، تولید دانش، شکل نقادانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/704262>

